Ramazan’da muhtaçlara yardım etmenin faziletleri nelerdir?

İsmail Bey: “Ramazan’da muhtaçlara yardım etmenin faziletleri nelerdir?”

Allah Cömerttir

Yardım eden kimse Allah’ın keremine, vehhabiyetine ve cömertliğine mazhar olmuştur. Çünkü asıl veren, Cevad olan, Vehhab olan, Kerim olan, cömert olan Allah’tır. Vermeyen ve alan kimsenin ise bu konuda mazhar olduğu herhangi bir esma yoktur.

Netice itibariyle vermemekte ve tutmakta hayır da yoktur, iyilik de yoktur, Allah katında makbuliyet de yoktur, derece de yoktur.

Oysa vermek derecelerle doludur. Bir de Ramazan ayında vermenin faziletine sınır yoktur. Çünkü rahmetin cûşa geldiği günlerdir.

Sevdiğiniz Şeylerden Vermedikçe

Kur’ân birçok âyetiyle vermeyi ve üstelik en iyisinden vermeyi teşvik ettiği gibi, Peygamber Efendimiz (asm) adeta bir cömertlik ve kerem abidesiydi. Ashab-ı Kiram da vermek konusunda birbirleriyle yarışırlardı. Vermemek ve tutmak ashabın çarşısında hiçbir şekilde rağbet görmezdi.

Asr-ı Saadeti kendisine örnek alan Bediüzzaman Hazretleri ise, Darül-Hikmetil-İslâmiye’de iken kendisine naspedilen maaştan kut-u lâyemut kadarını almış, gerisi ile kitaplarını bastırıp ücretsiz dağıtmıştır. Bu hareketinin sebebini soranlara, “Maaştan bana kût-u lâyemut caizdir; fazlası millet malıdır. Bu suretle millete iade ediyorum” 1 diye cevap vermiştir.

“Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz. Her ne harcarsanız Allah onu bilir.” 2 “O takva sahipleri bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcarlar, öfkelerini yenerler, insanları affederler. Allah, iyilik edenleri sever.” 3 Âyetleriyle vermeyi emreden bir Kur’ân’ın kendisine nazil olduğu Peygamber Efendimiz (asm) verme konusunda insanların en üstünüydü.

Kendini Neden Borca Sokuyorsun?

Bir gün adamın biri Peygamber Efendimiz'e (asm) gelip ondan yardım istedi. Peygamber Efendimiz (asm) o an mübarek elinde ne varsa verdikten sonra, "Şu an bu kadar verebiliyorum! Fakat sen git, benim adıma ihtiyacın olan şeyleri satın al, Allah bana verdiği zaman ben senin borcunu öderim!" buyurdu.

Hazret-i Ömer (ra): "Ya Resulallah! Ona verebildiğini verdin! Allah sana gücünün yetmediği bir şeyi teklif etmemiştir. Kendini neden borca sokuyorsun?" dedi.

Hazret-i Ömer'in (ra) bu sözünden Peygamber Efendimiz'in (asm) hoşlanmadığını gören ensardan bir zat: "Ver Ya Resulallah! Allah seni darda bırakmayacaktır!" dedi.

Peygamber Efendimiz (asm) bu sözden hoşlandı ve "İşte ben bununla emrolundum!" buyurdu. 4

Ebu Bekir Geçilmez

Hazret-i Ömer (ra) anlatıyor: "Bir gün Peygamber Efendimiz (asm) sadâka vermemizi emir buyurdu. O sırada benim malım çoktu.

Kalbimden: "Eğer Ebu Bekir'i geçeceğim gün varsa o gün bu gündür!" dedim ve malımın hepsini hesaplayarak yarısını getirdim.

Peygamber Efendimiz (asm) bana: "Çocuklarına ne bıraktın?" buyurdu.

Ben: "Getirdiğim kadar da onlara bıraktım!" dedim.

Az sonra Ebu Bekir (ra) geldi. Meğer o nesi varsa hepsini yüklenip getirmiş.

Peygamber Efendimiz (asm) ona da: "Çocuklarına ne bıraktın?" buyurdu.

Ebu Bekir (ra): "Onlara Allah ile Peygamberini bıraktım!" dedi.

O zaman kalbimden: "İmkânı yok, Ebu Bekir geçilmez!" dedim. 5

Bir gün adamın biri Hazret-i Osman'a (ra): "Bütün hayır ve sevapları siz zenginler kaptınız! Sadâka veriyorsunuz! Köle azat ediyorsunuz! Hacca gidiyorsunuz! Zekât veriyorsunuz! Allah yolunda nice maddî yardımda bulunuyorsunuz!" dedi.

Hazret-i Osman (ra): "Siz buna mı imreniyorsunuz?" dedi.

Adam: "Evet, vallahi, sizin kendi paranızla bunca hayır hasenat yapmanıza imreniyorum!" dedi.

Hazret-i Osman (ra): “Fakat şu var ki, bir fakirin kendi boğazından kesip Allah yolunda verdiği tek kör kuruş, malı çok bir zenginin verdiği çok paradan Allah katında daha makbuldür! Az demeyin, vermeye bakın!” dedi. 6

> *DUÂ – Allah’ım! Vermeyi sevenlerden eyle! Vermeye mazhar olanlardan eyle! Vermekle rızana erenlerden eyle! Verip de ucb etmeyenlerden, verip de gurur yapmayanlardan, verip de riyaya girmeyenlerden eyle! Âmin.*

Dipnotlar:

1- Tarihçe-i Hayat, s. 109.
2- Âl-i İmran Sûresi: 92.
3- Âl-i İmran Sûresi: 134.
4- Hayatü’s-Sahabe, 2/252.
5- Müntehabü’l-Kenz, 4/347.
6- El-Kenz, 3/320.